

אבי ז'אק:

„ראיסה מכתובה לנשים מראה אלגנטי אך טבעי!“

השבוע שעבר עמד בסימנה של הפיסגה בה"א הידיעה. העניינים החשובים אומנם נחתכו בין הבעלים – רונלד רגן ומיכאל גורבצ'וב – אולם את ההצגה והזרקורים גנבו הרעיות, ננסי וראיסה.

על פי השמועה נעלבה אשת הנשיא האמריקאי מהתלהבותם של אמצעי-התיקשות מראיסה גורבצ'וב. הדיעה הכללית אמרה כי הגברת הראשונה של ברית-המועצות גרפה את רוב הנקודות. היא הצטיירה כאטרקטיבית ועסיסית יותר. עד כי כונתה כ„נשק הסודי של ברית-המועצות“.

מניתי לבעל סלון-יופי, ספר-הצמרת הבת-ימי אבי ז'אק. בעזרת המאפרת שלו, מירי, ניסה לנתח בביסודיות את סוד הצלחתה החיצונית של ראיסה, ועובדת היותה מושכת יותר מננסי, מתחרתה.

● איך ראיסה עשתה את זה?

לפי מה שראינו בטלוויזיה – ועקבנו אחריה ברריכות ובעניין רב – ראיסה נראתה מעודכנת יותר בחידושי-האופנה. נתייחס, למשל, לסידור שיערה: היא החליפה תיסרוקות על פי הביגוד ועל פי השעה שבה התקיים האירוע – אם הוא התקיים בערב או, להבדיל, בבוקר.

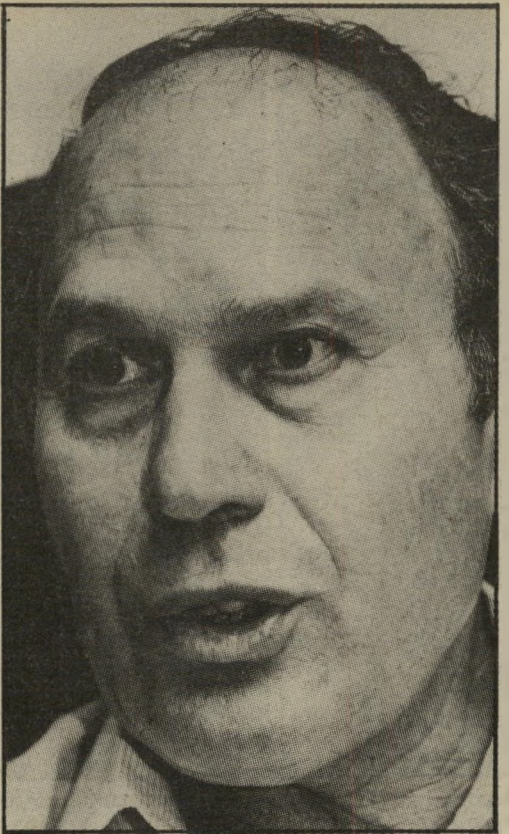
לעומתה, ננסי נראתה תמיד אותו הדבר, תמיד בתיסרוקת והה, כשכל שיערה סדורה היטב במקומה. אגב, ננסי בתיסרוקתה הבלונדית מזכירה מאוד את קודמותיה בתפקיד הגברת הראשונה של ארצות-הברית. כולן נראות כאילו יצאו מתבנית אחת. זה לעומת השיער הגלי והמתברר של ראיסה, שנראה שונה מצילום לצילום. זה עשה, בין היתר, את ההבדל. גם העובדה שצנע שיערה של ראיסה, כך התרשמתי, הוא טיבעי.

אולם מעבר לפרטים שציינתי, אסור לשכוח את אלמנט הציפיות. מראיסה היו ציפיות נמוכות, שתפגר בחידושי-האופנה אחרי נציגת העולם המערבי ותיראה מיושנת ולא-מעודכנת. והנה – היא הפתיעה:

● כשם שהנסיכה דיאנה נחשבת כמכתובת אופנה, יש להניח שגם ראיסה תרבוש מעמד דומה. מה יהיו חידושי-האופנה, חתומה של ראיסה?

אני צופה שראיסה תכתוב לקבוצת בנות-גילה את החזרה לגלים בשיער, שהיו כה פופולאריים לפני 15 שנים. מכחינת אופנה, אין ספק שתהיה לה תרומה נכבדה בחזרה לאלגנטיות מחוייטת, אצילית, קלאסית. אולי גם נטיה לכיוון המראה הפחות מאופר, היותר-טיבעי. כלומר: איפור מדוקדק ביותר, עד שבקושי ניתן יהיה להבחין בו.

אני צופה וממליץ שיאמצו מהמראה של ראיסה את החזרה לאלגנטיות, עם דגש על פשטות וטיבעיות. כך ניתן להתרכז באישיותה של הגברת, ואולי זהו סוד הצלחתה של הגברת החיננית הזאת.

דב תבורי:

„לי בריוני כהנא לא יעזו להפריע עוד!“

דב תבורי הוא שוב בכותרות. ראש עיריית פתח-תיקוה, שהתפרסם בזכות מאבקו העקשני בכפייה הדתית בעירו, עשה זאת שוב, והפעם במאבק רעשני בבריונים, נציגי הגזענות. את הכותרות קצרה הפעם סטירת-לחי מצלצלת, שהעניק לאחד הבריונים הצעירים שהפריעו לו, בעת נאומו.

היה זה שבוע אחר אירוע בהשתתפותו של דב תבורי שלא היה בכותרות: ראש-העירייה נכח בהצגה סייסטה של תיאטרון הקיבוץ, שהוצגה לפני 200 מחנכים ותלמידים. ההצגה, העוסקת בגזענות ובאלימות בקרב ילדים ובגני נוער, שוסעה על-ידי חלק מהצופים. מנהל-התיאטרון, רמי צור, אומנם הבין את ההפרעות בקרב הקהל. לאור החומרה והחריפות שבה הוצגו הדברים, אולם ראש-העירייה תקף את ההפרעות למהלך ההצגה ואת תופעות האלימות השוררות בארץ. והנה, שבוע אחר כך, הוא בעצמו מתפרסם בעיקבות סטירת-לחי.

● איך זה הולך ביחד ההרצאה הנלהבת שלך בגנות האלימות, וסטירת-הלחי?

היית בהצגה? לא? לכן את שואלת! ההצגה עוסקת בסימבול של הגזענות, שהיא תופעה חמורה ביותר. דווקא האירוע שהתרחש בסוף-השבוע השלים את המסר של ההצגה. הגיבורה בהצגה נהרגה. אני סטירתי לבחור באסיפה, מכיוון שאיני רוצה למות. אני ככלל נגד אלימות!

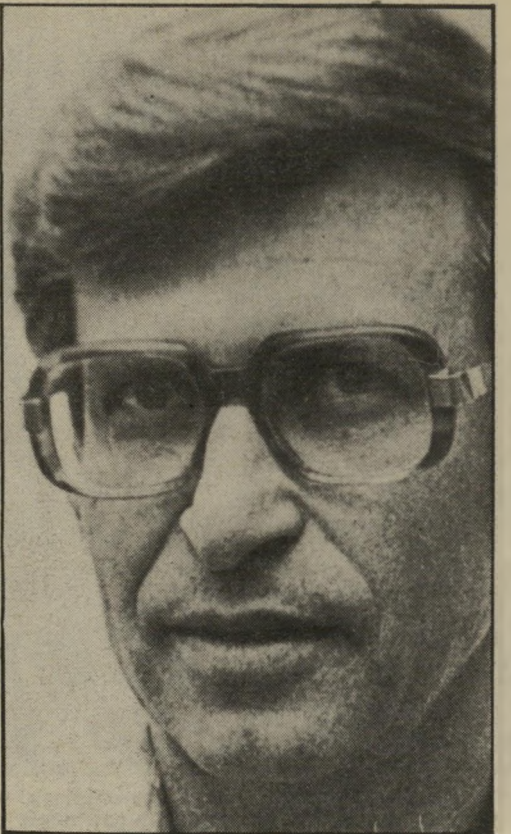
● אז זאת השיטה להתנגד לה?

הייתי שמח לולא הייתי מגיע לידי סטירה לבחור. זה לא היה מתוכנן, כמוכן, אם כי גם לא כפרץ-רגשות. מה שקרה הוא שנאמתי ככלל על עניינים מוניציפליים, ולפתע הבחנתי כחבורת הבריונים של הרב כהנא.

האמת היא שהוזהרתי מנוכחותם. אני יודע מדוע הם בחרו בי כבמטרה התורנית. עכשיו, כשאנחנו מדברים, אולי מישוה מהם נכח בהצגה שבוע לפני כן, שמע את דבריי החרד-שמעיים ולא אהב אותם יתר על המידה. צעקתי על הבריונים שייצאו מהאולם, ולא יפריעו לי לדבר. אחד מהם נבהל ויצא בלי כל בעיות. השני עשה בעיות, ואז זה הגיע לידי סטירה.

● במבט לאחור, אינך חושב שהרחקת לכת מעט?

מה שחשוב הוא שהם יידעו שאם הם יכולים לנהוג כאלימות – גם אחרים יכולים! צריך לשים קץ לגל האלימות הגזעני המשתולל בארץ. מה שבטוח הוא שלי ביוני כהנא לא יעזו להפריע עוד!

ברוך מודן:

„מאז שביתת הרופאים הרפואה בצרות!“

רפואה במצור – זהו שמו של ספר חדש שיצא לשוק לפני שבועיים. הספר מתעד את שביתת-הרופאים המפורסמת ביותר בתולדות-המדינה, שאירעה בתקופה שבה כיהן ברוך מודן כמנכ"ל משרד-הבריאות. הוא גם מחבר הספר. הספר יצא לאור בימים שבהם אין משרד-הבריאות יורד מהכותרות. על רקע סוער זה שוחחתי עם מחברו.

● מה פיתאום החלטת לכתוב דווקא על הפרשה הזאת בתולדות הרפואה במדינה?

מכיוון שאני חושב שהפרשה הזאת היו לה השפעות ארוכות-טווח על כל המערכת – החל ביחסים בין עובדים למעסיקים, דרך מצב הרפואה בארץ וכלה בשיטות-המאבק בתחום-העבודה.

● משביתת-הרופאים זכורות דווקא שיטות-המאבק.

נכון, אם כי אני חייב לציין כי שני הצדדים לא נקטו בכל השיטות שעמדו לרשותם באופן תיאורטי. הרופאים לא הפקירו מצד אחד את החולים לחלוטין, ואילו המימסד לא מיצה את כל האמצעים שעמדו לרשותו. התוצאות של המאבק הזה, על כל פנים, משפיעות עד עצם היום הזה. עובדה – את בעצמך הזכרת – שמישרד-הבריאות לא יורד מהכותרות. לכן החלטתי לתעד את האירוע.

● השתמשת במונח „לתער“, אבל אתה היית אחד הכוכבים של האירוע. כיצד יכולת לתעדו אובי-ייקטיבית?

הספר כתוב בצורה תיעודית. את המונח „כוכבים“ לא אני יכול לקבוע. אין היסטוריון שהוא אובייקטיבי ממש. ברור שמעצם השתתפותי באירועים אני סובייקטיבי. אולם השתדלתי לדייק ולעשות את המלאכה על הצד הטוב והמהימן ביותר.

● מי, לדעתך, קהלי-היעד של ספר שכזה? מי יגש לחנות-ספרים ויקנה אותו?

האמת היא שלא עמד לנגד עיני שיקול מיסחרי.

● אבל כשעמלת על כתיבת הספר רצית שיקראו את התוצאה?

אז אני מעריך שכל אדם הקשור בצורה זו או אחרת לעולם הרפואה יקרא אותו בעניין. גם כל מי שהיה לו חלק באירוע עצמו ודאי יתעניין. מתגובות שקיבלתי מאנשים שעינו בקטעים מספרי, אני מבין שהם קיבלו מושג על האירוע בכללותו, ולא רק על פרטים ממנו, ובעיקר על השאלה כיצד הרפואה צריכה לפעול כמערכת מתוקנת.